

МАКЕДОНИЈА И НАТО МЕЃУ МИНАТОТО И ИДНИНАТА

"Потписниците можат со едногласен договор да поканат да се приклучи кон Договорот било која друга европска земја, која е во позиција да ги унапреди принципите на овој Договор и да придонесе за безбедноста на северноатлантската област".

член 10 од

Северноатлантскиот договор, Вашингтон, 4 април 1949 година

НАТО алијансата е меѓународна безбедносна организација, основана во 1949 година, како резултат на Северноатлантскиот договор потпишан во Вашингтон. Службени јазици на пактот се англискиот и францускиот. Седиштето на Алијансата е во Брисел. Главна точка во Договорот меѓу земјите-членки е член 5, кој се однесува на правото на заедничка самоодбрана, содржано во Повелбата на ОН. Овој член предвидува дека напад насочен против една или повеќе членки на НАТО ќе се смета како напад против сите нив. Оваа точка имаше цел, доколку некоја членка на Варшавскиот пакт нападне некои од европските сојузници на САД, тоа да се третира како напад врз сите земји-членки на НАТО. САД имаат најголем воено-стратешки потенцијал и се најспособни да обезбедат воена заштита. Наведената точка прв пат стапи на сила на 12 септември 2001 година, како одговор на нападите врз Њујорк и Вашингтон еден ден порано. НАТО алијансата досега неколку пати се прошируваше кон европскиот исток. Полека но сигурно таа се доближува до руските граници. Официјална Москва во континуитет е против распространувањето на западната воена машинерија кон азискиот дел, што создава силно заладување на односите меѓу двете хемисфери. Рускиот политички врв официјално побара од Брисел и од Вашингтон проширувањето на северноатлантскиот сојуз да заврши на Балканот, со приемот на земјите од Јадранската група - Македонија, Хрватска и Албанија.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

СТОЛЕТИЕ НА АНТИМАКЕДОНИЗАМ

Грција со сите сили настојува да ја повтори улогата од минатото, како земја со задоен иредентизам и шовинизам. Исто како и во 1913 година, на истото место во Букурешт го крои планот за разнебитување на македонската држава. Апетитите за грабеж на туѓото не стивнуваат. Нема промена во стратегијата на тогашниот грчки премиер Венизелос и актуелниот Караманлис. Цел век се опседнати со македонското прашање. Но, изминатите сто лета Македонија и Македонецот не пропаднаа, туку се издигнаа. Воскреснаа како феникс од пепелта, која Грците ја фрлија врз македонскиот гороцвет. Но, тие се поразени како од историјата, така и од иднината. Живеат само во суровата денешнина која сами си ја кројат.

Отако Македонија стана независна и суверена држава во 1991 година, целиот временски период од тогаш до денес е врзан за нејзината стратешка определба да стане членка на најмоќните светски организации, НАТО и ЕУ. Сите досегашни влади своите програми ги темелеа токму кон тие цели. Успешно или помалку успешно, од година на година се приближувавме до стандардите кои беа пропишани согласно постулатите на овие две институции. Падови и издигнувања, реформи и уназадувања ја красеа и ја гнасеа македонската плурална атмосфера. Денес сме исправени пред нов предизвик, најголем во нашата современа демократија. И де јуре и де факто треба да потврдиме и да ни потврдат дека Македонија го заслужува местото меѓу најсилните и највлијателните во Европа. Досега нашата држава многу пати го оправдала тоа. Можеби не била фактор на одлучувањето, можеби не била чинител на управувањето, но неспорно била субјект на амортизација на девијациите и опасностите кои цели дваесет години го демнат Балканот, како еден од најнестабилните региони во светот. Македонија, рамо до рамо, стоеше и стои до светските велесили и беспрекорно ги презема и ги врши задачите за постигнување светски мир и напредок, стабил-

ност и просперитет. Тоа Македонија го прави искрено и многу повеќе посветено, споредено со некои земји-членки на НАТО, вклучувајќи ја и Грција, кои одбегнуваат посериозни ангажмани во светските мировни мисии. Македонија одамна го заслужи членството во НАТО, одамна ја потврди својата заложба и посветеност во колективните цели на сојузот. Не преостануваше ништо друго, освен практичните резултати да бидат верификувани и професионално признати. Македонците донесоа траен консензус за евроинтеграционите процеси. Тоа е нашата единствена виза за иднината. Кога целта ќе биде постигната, олеснето ќе здивнеме, ќе се ослободиме од стегите кои ни го уништуваа нашето

БУКУРЕШТ - ЕДЕН ВЕК ПОДОЦНА

**ЌЕ ЈА СПАСИ ЛИ НАТО
МАКЕДОНИЈА - И ОД КОГО?**

секојдневие и со нови сили ќе почнеме да градиме една поинаква иднина, иднина која нема да личи на минатото.

НАМ НЕ НИ ПОМАГА НИТУ "СВЕТИ НАТО"!

Доколку народот македонски досега низ вековната историја секогаш правел компромиси со соседите и со големите сили, досега Македонците ќе беа заборавени, ќе исчезнеа како диносаурусите. Нашите предци поминале низ византиско, низ римско, низ турско, низ српско, низ бугарско... но, ниту тогаш не се правел компромис за зачувувањето на идентитетот, на јазикот, на посебноста

на Македонецот. Паѓале глави, се леела крв, се трпеле камшикот и јаремот на разните окупатори, кои газеле низ Македонијата. Но, се истрајало. Доколку македонските генерации пред нас попуштаа денес ќе ја немавме државата, немаше да ја поседуваме Македонија. Токму непоколебливата непопустливост и решителност на нашите предци беа основите за нашето денешно постоење. Зарем ќе го прокоцкаме огромниот влог и аманет, кој нам ни го оставија? Зарем некоја политичка марионета има право да носи антиисториска одлука со која прифаќа промена на македонското милениумско име? Еднаш ова го сторија пред 15 години, без да прашаат дали смеат тоа да го направат и дали народот

Основната цел за отворањето на Алијансата за нови членки е да се зајакне стабилноста на Европа како целина. Брисел ја исклучува тезата дека станува збор за ширење на военото влијание или капацитетите на НАТО или дека се настојува да се промени природата на основната одбранбена поставеност на Сојузот.

БИТКА НА НЕРВИ

"Ние сме убедени дека Македонија ги исполни сите услови за прием во НАТО".

Џорџ Буш

"Не може Скопје во НАТО сè додека нивниот премиер се слика пред карти на Голема Македонија".

Дора Бакојани

"Предлагам да се вика Нова Македонија".

Хавиер Солана

"Македонија покажа многу флексибилност во последно време, топката е сега во полето на Грција".

Дмитриј Рупел

се согласува со таа одлука. Е, втор пат нема да има! Не може ниту Црвенковски, ниту Шекеринска, ниту Андов, ниту Милошоски да ми кажуваат што ќе бидам јас, што ќе бидат моите деца. Уште помалку дека тоа може Нимиц да ми го наложи. Нема право "жолтоклунецот" да ми кажува кога јас ќе можам, а кога нема да можам да го напишам поимот "македонски". Нема право Нимиц да ми каже дека и во иднина ќе можам да зборувам на македонски јазик. Јас ќе му кажам дека мојот јазик е македонски, а не тој мене. И тој мора да го прифати моето мислење, затоа што ако не го прифати мојот став, тогаш тој е дискриминатор. Доколку ни создадат таква Македонија само заради НАТО, тогаш не сакам да бидам и да бидеме во НАТО. Тогаш ќе бидеме само робот-инструмент во рацете на моќните држави, со кого ќе сакаат да управуваат. Ќе станеме само глиненни гулаби кои ќе треба да гинат во првите борбени редови во Ирак, Авганистан или во Либан, додека силните "момци" од Западот ќе рчуваат мисирки и лососи. Мислите дека поинаку ќе биде? Не верувам. Сакам некој да го разубеди мојот скептицизам. Но, не со пулистички говори како на Бучковски, Петковски и ним сличните, од кои може да се открие само страв дека ако не сме во НАТО, готово - сме пропаднале. Ние пропаѓаме од самите себе, Македонецот го пропаѓа Македонецот. Додека е тоа така, не ни помага ниту "свети НАТО".